

РЕШЕНИЕ

№ 20009999 от 13.01.2021г.

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10 състав, в публично съдебно заседание на тринадесети октомври две хиляди и двадесета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВИАНА ДИМЧЕВА

при участието на секретар Кованова като разгледа докладваното от съдията НАХД № 20437 по описа за 2019 година, за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № РД-10-29 от 11.12.2019г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), на основание чл.126, ал.4, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), за нарушение на чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ, на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15000 (петнадесет хиляди) лева.

Срещу така издаденото Наказателно постановление е подадена жалба от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД („БТК“ ЕАД). В нея се посочва, че обжалваното Наказателно постановление е издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно прилагане на материалния закон. Поради това се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно. В жалбата пише, че Наказателното постановление е недоказано, необосновано, неправилно и неточно от фактическа страна. Според жалбоподателя в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН наказващият орган, след като е описал всички кадри от филма, не бил посочил кои точно от тях нарушават чл.17, ал.2 от ЗРТ, респ. не бил определил елементите от филма, които могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на развитието на децата. В жалбата се твърди, че т.27 от Критериите посочвала само общите алтернативни рамки на уязвимото поле – опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Наказващият орган в конкретния случай подходил декларативно като изчерпателно цитирал всички налични в посочените нормативни и поднормативни актове хипотези на увреждане на децата, без да конкретизира възможните прояви форми на потенциално увреждане, което може да причини филмът на децата. Според жалбоподателя наказващият орган е следвало да се аргументира в какво се изразява опасността от увреждане на някое от алтернативно посочените или кумулативно аспекти от развитието на децата. Изискванията на посочените разпоредби не следвало да се абсолютизират, а да се изпълнят с конкретно съдържание, което СЕМ не бил сторил. Изтъква се, че филмът е научнофантастичен екшън, действието в който се развива в антиутопично бъдеще, няма за целева аудитория децата и измислените теми и нереални действия, свързани с насилие не следва автоматично да се считат за общественоопасно деяние. В жалбата пише още, че декларативният и бланкетен подход на наказващия орган не давал възможност за конкретизация на нарушението, отграничаването му при съпоставка с други подобни и индивидуализация на наказанието. В АУАН и в НП бил препредаден целия филм, излъчен на 26.07.2019г., без да се посочвало коя част засяга чл.17, ал.2 от ЗРТ. Предвид липсата на аргументация в НП не било ясно дали наказващият орган е имал предвид именно нравственото развитие, или съвкупно, и физическото психическото „и/или“ социалното. Поради това не било доказано по ясен, безспорен и

несъмнен начин, че е нарушен чл.17, ал.2 от ЗРТ. В тежест на наказващия орган било да посочи как използваното съдържание на процесния филм би могло да създаде потенциална опасност от увреждане на физическото, психическото и нравственото здраве на децата. На следващо място в жалбата се твърди, че административно – наказващият орган не е взел предвид възражението за прилагане на чл.54 от ЗАНН за прекратяване на административно – наказателното производство поради липса на вина за извършеното нарушение. Твърди се, че Дружеството – жалбоподател е спазило задълженията си за категоризиране по възрастов признак на филма и обозначаването му с пиктограма, съответстваща на категоризацията. Твърди се, че поради липсата на категоризация, предоставена от доставчика на съдържание, от когото „БТК“ ЕАД е получил лицензионни права за разпространение на филма „Дред“ в телевизионна програма ВИВАКОМ АРЕНА, Дружеството е възприело и използвало категоризация за филма от международния източник и база данни www.imdb.com, където за Франция филмът е обозначен с категория за произведения, които не се препоръчват за деца под 12 годишна възраст. Позовавайки се на тази категоризация и в съответствие с т.26.1. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ, жалбоподателят твърди, че филмът „Дред“ е излъчван в правилния времеви отрязък от времетраенето на програмата. Доколкото в началото на филма било посочено, че „12 тази програма не се препоръчва за лица под 12 годишна възраст“, в жалбата се твърди, че са били изпълнени изискванията на чл.17 от ЗРТ и т.26 от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. В тази връзка жалбоподателят счита, че е действал законосъобразно, спазвайки задълженията си за обозначаване на филмите с предупредителен знак и позиционирането им в програмната схема съгласно категоризацията на филмите и не е имало за цел излъчването на съдържание, неподходящо за лица под 16 годишна възраст във времеви диапазон, неразрешен от закона. Излъчването на филма в следобедните часове по програма ВИВАКОМ АРЕНА се твърди в жалбата, че не се дължи на умишлени и виновни действия от страна на медийния доставчик и няма за цел разпространение на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата съгласно Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. Поради това жалбоподателят счита, че е следвало да се прекрати преписката на основание чл.54 от ЗАНН. Според жалбоподателя са налице основания, изключващи отговорността на „БТК“ ЕАД - липса на вина за извършено нарушение. На следващо място в жалбата се твърди, че в Наказателното постановление липсват каквито и да е мотиви за определяне степента на обществената опасност на деянието или анализ на изложените от „БТК“ ЕАД аргументи. Критерият за отграничаване на маловажния случай от обикновения случай на престъпление, посочен в чл.93, т.9 от НК, се посочва, че важи и при административните нарушения поради липса на дефиниция за маловажен случай в ЗАНН. С оглед установяване на маловажността при извършване на административно нарушение наказващият орган следвало да извърши преценка дали съвкупността от обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за дадения вид нарушение. Според жалбоподателя конкретния случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието е изолирана проява на доставчика на медийна услуга, „БТК“ ЕАД е нямало съставени други АУАН с подобен предмет и няма издадени НП за нарушения на ЗРТ. Явно било, че става въпрос за инцидентно нарушение, тъй като по преписката не били представени оборващи това твърдение доказателства. От значение за обществената опасност на деянието била степента на гледаемост на програмата, изразяваща се в броя приемници, достъпни за програмата в определен времеви период. Според справка за гледаемостта на програмата във времеви пояс, аналогичен на времето на излъчване на филма „Дред“ (следобедните часове в петък) средно под 2000 приемника имат достъп до програмата в часовия диапазон 16:30 – 18:30 часа (на 25.10.2019г. – 1343 приемника; на 01.11.2019г. – 1628 приемника; на 08.11.2019г. – 1257 приемника; на 15.11.2019г. – 1669 приемника или

приблизително 1000 – 1500 абоната), а броят на лицата, попадащи в категорията, за които излъченото съдържание не е предназначено (лица под 16 годишна възраст) съгласно категоризацията на филма от Националния филмов център представлява още по-малка част от гледаемостта, посочена в справката. На следващо място се изтъква, че „БТК” ЕАД е положило необходимите усилия да категоризира филма и е изпълнило задължението си за идентифициране на филма с визуален предупредителен знак /питкограма/, съответстваща на категоризацията, който се появява след началото на предаването. С оглед на тези съображения жалбоподателят счита, че са налице такива смекчаващи обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние и на деца. Поради това случаят следвало да се приеме за маловажен и на основание чл.28 от ЗАНН да не се налага наказание, а само да се предупреди нарушителят, че при друго такова нарушение ще му бъде ангажирана отговорността посредством издаване на НП. Освен това в жалбата се твърди, че има допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на обжалваното Наказателно постановление. Според жалбоподателя Наказателното постановление е издадено в нарушение на чл.52, ал.4 от ЗАНН, тъй като наказващият орган не е извършил нужните действия във връзка с проверката на законността и обосноваемостта на АУАН, не е преценил възраженията и събраните доказателства, предоставени с писменото възражение на „БТК” ЕАД, включително и досежно прилагането на чл.28 от ЗАНН. В жалбата се посочва, че нямало доказателства за това, че филмът засяга преимуществено детската аудитория. Фактологията била бланкетна, преповтаряйки АУАН, тъй като не било посочено при прегледа на записи на телевизионна програма ВИВАКОМ АРЕНА от 26.07.2019г. кой е извършил този преглед, в какво качество, с какъв документ са отразени констатациите, разгледани от административно – наказващия орган. По отношение на адресата на нарушението в жалбата се посочва, че нито в Акта, нито в НП не се съдържали аргументи или доказателства, че „БТК” ЕАД притежава качеството на доставчик на медийни услуги и не били събрани доказателства в тази насока. На следващо място в жалбата се посочва, че наказващият орган е извършил оценка на излъченото съдържание на филма като засягащо в отрицателен план развитието на подрастващите, без СЕМ да притежава необходимите познания и компетентност за това. Нужно било допълнително разследване и обосноваване от страна на наказващия орган, каквито обстоятелства липсвали в процесното НП. Упреква се СЕМ, че е допуснало груби фактически и правни грешки като от една страна неправилно се е позовал на част от предоставените от жалбоподателя доказателства, а от друга страна не е извършил обстойна и самостоятелна проверка на случая, с което е нарушил задълженията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН. С тези аргументи се иска СРС да отмени изцяло обжалваното Наказателно постановление като незаконосъобразно.

Пред СРС, НО, 10 състав „Българска телекомуникационна компания” ЕАД се предявява от юрк. В съдебно заседание на 30.06.2020г. тя заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 13.10.2020г. юрк. моли за отмяна на Наказателното постановление, тъй като нарушението не било изяснено от фактическа страна. В Наказателното постановление било възпроизведено съдържанието на филма, но не се посочвали и не се доказвало коя част от филма нарушава чл.17 от ЗРТ. Административно-наказващият орган не е определил кои елементи въздействат неблагоприятно върху развитието на децата, а също така не е посочено кой аспект от изброените в чл.17 от ЗРТ за развитието на децата е засегнат. Посочва се, че наказващият орган не притежава необходимите познания или компетентност в тази област. Според юрк. Пенчева дали има нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ не е в компетентността на свидетелите, респективно на актосъставителя. От гледна точка на категоризацията на филма се твърди, че „БТК” ЕАД е спазило изискванията на закона, тъй като преди началото на филма има обозначение. Обяснява се, че филмите, излъчвани от ВИВАКОМ АРЕНА не се прекъсват от реклами и се

филмов център заявили, че филмът „Дред“ е получил виза за разпространение на голям екран през 2012г. с категория D – забранен за лица под 16 години.

В хода на започнатата проверка в СЕМ, на 05.09.2019г. първоначално свидетелката _____ а след това и свидетелите _____ и _____, изгледали филма „Дред“, предоставен им от „БТК“ ЕАД. В началото филмът бил обозначен от доставчика, че е с неподходящо съдържание за лица под 12-годишна възраст. Имало и текст зад кадър „Препоръчителен родителски контрол. Тази програма не се препоръчва за лица под 12-годишна възраст“. След това във филма пиктограма „12“ не се появява. Самото съдържание на филма било изпълнено с насилие и убийства, които били показани натуралистично и с детайли. В близък план било заснето как блика кръв от разстреляни. Сюжетът на филма бил за взаимоотношенията в една банда, която диктува живота на един мегаполис, където всичко било подчинено на насилието и страха. Било показано как с един изстрел съдия Дред възпламенява главата на престъпник, който държи в ръцете си заложница с насочено към нея автоматично оръжие (16:57:08). Бандитите привели присъдите си с жестокост – нарушителите на територията на пазара на наркотици, пребити и кървящи, треперейки научават присъдата си да бъдат одрани живи и хвърлени от висок етаж. Осъдените падат върху минувачи, които са ужасени от кървавите трупове без кожа и от изтеклия мозък от разбитите им черепа. Във филма се наблюдавало физическа разправа с душене, извадени очи, изстрели от упор. Показан бил пътят на куршум в главата на забавен каданс. Виждало се как се плиска кръв. Показвали се деформирани лица и тела. Наблюдавал се картучен огън, трупове на невинни, разрушени жилища, догарящи пожари. Във филма имало сцени на насилие – душене, хвърляне от висок етаж, побой. Виждали се пламнали тела, някой от които се премятали през перилата на висок етаж. Филмът пресъздавал експлозия, при която се вижда и наполовина откъсната ръка. Наблюдавали се ритане в главата, пръски от кръв, размазана на степената кръв от раздробена глава. Показана била кървава рана, от където е излязъл патрон, пробил стена и преминал през тялото на Дред. Било показано и как се възстановяват тъканите. Лексиката във филма също била изключително груба : „не се ебавайте“, „копеле“, „майната ти“, „мамка ти“, „проклетата извратена кучка“ и пр.

След като свидетелките изгледали филма и трите били единодушни, че съдържанието му е вредно за деца и потиска дори и възрастен човек. Като неблагоприятен за детската аудитория филмът /според проверяващите от СЕМ/ трябвало да бъде излъчен след 22.00 часа. Било прието, че „БТК“ ЕАД е нарушило чл.17, ал.2 от ЗРТ и поради това на 12.11.2019г. св. _____ изготвила покана до „БТК“ ЕАД за явяване на негов представител в СЕМ за съставяне и връчване на Акт.

На 18.11.2019г. свидетелката _____ /в присъствието на свидетелите _____ и _____ / съставила срещу „БТК“ ЕАД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-35/18.11.2019г. за това, че Дружеството е допуснало разпространение на предаване /кинематографичното произведение „Дред“/, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата - нарушение по чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на Дружеството - нарушител и му е връчен срещу подпис на дата 18.11.2019г.

Въз основа на този Акт и при същите фактически положения като посочените в него било издадено обжалваното Наказателно постановление № РД-10-29 от 11.12.2019г., с което Председателят на СЕМ, на основание чл.126, ал.4, вр. чл.127, ал.2 от ЗРТ, за нарушение на чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ, е наложил на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД „имуществена санкция“ в размер на 15000 лева.

Наказателното постановление е изпратено по пощата и видно от известие за доставяне на лист 20 от делото и печата на „БТК“ ЕАД на лист 11 от делото е било

84

получено на 13.12.2019г., след което е било обжалвано с жалба, депозирана в СЕМ на 20.12.2019г.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства - показанията на свидетелите и както и от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК : АУАН № НД-01-35/18.11.2019г.; пълномощни; известие за доставяне на лист 20 от делото и печата на „БТК“ ЕАД на лист 11 от делото; Решение № РД-05-50/24.04.2019г. на СЕМ; Заповед № РД-13-70/09.05.2017г. на Председателя на СЕМ; договор за лицензиране на аудио – визуални произведения – филми от 01.01.2017г. с приложения; жалба до СЕМ от 02.08.2019г.; писмо от СЕМ до „БТК“ ЕАД от 22.08.2019г.; писмо от „БТК“ ЕАД до СЕМ с вх. № НД-05-94-00-199 от 02.09.2019г. с приложения; писмо от СЕМ до Национален филмов център от 13.09.2019г.; писмо от Национален филмов център до СЕМ с вх. № НД-05-94-00-199 от 22.10.2019г. с приложение; писмо от СЕМ до „БТК“ ЕАД от 12.11.2019г. и известие за доставянето му; Решение № РД-05-109/28.09.2017г. на СЕМ и Удостоверение № ЛРР-02-4-155-01(1).

Приложените на лист 54-56 от делото Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата не е писмено доказателство, а правило за поведение (по аргумент от чл.32, ал.5 от ЗРТ), поради което не подлежи на доказателствен анализ.

Приложената на лист 35-гръб, 36 и 37 от делото справка за гледаемостта касае месеците октомври – ноември 2019г., а не 26.07.2019г. Поради това тази справка се явява неотнормима към процесния случай и не следва да се подлага на доказателствен анализ. Довод за това съдът черпи и от факта, че датата на извършване на процесното нарушение е 26.07.2019г., която е през лятната ваканция на учениците /децата/, докато месеците октомври и ноември са през учебната година, когато се предполага, че децата в ден петък са на училище. Поради това е без значение каква е била гледаемостта през октомври – ноември 2019г. и по същество тя по никакъв начин не може да обуслови каквото и да било извод за гледаемостта на 26.07.2019г. Поради това и всички релевиращи в тази връзка аргументи в жалбата се явяват неотнормими и неоснователни.

Извън доказателствената съвкупност съдът остави и възражението на жалбоподателя срещу АУАН, тъй като то не е писмено доказателство, а становище по конкретния правен спор.

При така направените по-горе уточнения съдът счита, че относимият и подробно посочен по-горе доказателствен материал е непротиворечив, еднопосочен, взаимно обусловен, поради което съдът го кредитира напълно.

Цитираните по-горе писмени доказателства са достоверни, обективни, взаимно допълващи се и еднопосочни. Поради това съдът им се доверява изцяло.

Показанията на свидетелите и звучат достоверно и непредубедено. Те намират опора, както помежду си, така и в писмените доказателства, кредитирани от съда. Поради това съдът се доверява изцяло и на гласните доказателства.

Констатациите, направени в АУАН, се потвърждават от показанията на разпитаните от СРС свидетели /кредитирани по-горе/, както и от писмените доказателства – писмо от „БТК“ ЕАД до СЕМ с вх. № НД-05-94-00-199 от 02.09.2019г. с приложения, писмо от Национален филмов център до СЕМ с вх. № НД-05-94-00-199 от 22.10.2019г. с приложение и Решение № РД-05-109/28.09.2017г. на СЕМ. Поради това СРС кредитира АУАН.

Съдът се доверява и на останалите писмени доказателства, тъй като те са с достоверна дата и имат доказателствена стойност за посочените в тях обстоятелства. Така от договора за лицензиране на аудио – визуални произведения – филми от 01.01.2017г. с приложенията към него и Удостоверението с № ЛРР-02-4-155-01(1) се

установява, че „БТК“ ЕАД има регистрация за доставяне на линейна медийна услуга и право да разпространява конкретно филма „Дред“. От жалбата до СЕМ от 02.08.2019г. се установява поводът за започване на конкретната проверка, а от писмата между СЕМ и „БТК“ ЕАД, респ. между СЕМ и Национален филмов център се установява каква информация е била поискана, респ. получена в СЕМ относно процесния филм. Именно от тези писма и съпътстващите ги приложения СРС установява, че филмът „Дред“ е получил виза за разпространение на голям екран през 2012г. с категория D – забранен за лица под 16 години, но на 26.07.2019г. /петък/ за времето от 16.50 до 18.21 часа е бил излъчен в програмата ВИВАКОМ АРЕНА.

Известието за доставяне на лист 20 от делото и печата на „БТК“ ЕАД на лист 11 от делото, както и писмото от СЕМ до „БТК“ ЕАД от 12.11.2019г. с известие за доставянето му имат достоверна дата. Поради това съдът ги кредитира и установява, че „БТК“ ЕАД е било поканено да изпрати представител за съставяне и връчване на АУАН, а също и че Наказателното постановление е връчено на Дружеството – жалбоподател на 13.12.2019г.

Приложеното по делото Решение № РД-05-109/28.09.2017г. на СЕМ е обективно и достоверно писмено доказателство, което разполага с доказателствена сила за взетите решения, вписани в този документ. Поради това съдът го кредитира.

Съдът се доверява напълно и на приложенияте по делото Решение № РД-05-50 от 24.04.2019г. на СЕМ и Заповед № РД-13-70/09.05.2017г. на Председателя на СЕМ, тъй като това са официални документи с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. От Заповед № РД-13-70/09.05.2017г. на Председателя на СЕМ се установява, че _____ е имала правото да съставя Актове за установяване на административни нарушения. От Решение № РД-05-50/24.04.2019г. на СЕМ, пък се доказва, че София Димитрова е Председател на СЕМ /след 09.05.2019г./ и по силата на чл.127, ал.2 от ЗРТ тя се явява компетентна да издаде процесното НП. Горезложеното означава, че конкретните АУАН и Наказателно постановление са издадени от опровомощени за това лица.

Не на последно място съдът кредитира и приложенияте по делото пълномощни, тъй като те са обективни, достоверни и не се опровергават от останалия доказателствен материал.

Доколкото писмените и гласни доказателства са обективни, еднопосочни и непротиворечиви помежду си, съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране (по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК).

При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достигна до следните правни изводи:

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

С оглед направения по-горе анализ на Заповед № РД-13-70/09.05.2017г. на Председателя на СЕМ и Решение № РД-05-50/24.04.2019г. на СЕМ, както и на основание чл.127 от ЗРТ съдът приема, че конкретните АУАН и НП са издадени от компетентни лица. В случая са спазени сроковете по чл.34 от ЗАНН, тъй като нарушението се твърди да е извършено на 26.07.2019г. (когато е бил излъчен по програма ВИВАКОМ АРЕНА филмът „Дред“) и да е установено на 05.09.2019г. (когато проверяващите са изгледали записа на програма ВИВАКОМ АРЕНА от 26.07.2019г., съдържащ филма „Дред“). Актът е съставен на 18.11.2019г., т.е. близо 4 месеца след извършване на нарушението и по-малко от 3 месеца от установяването му. Наказателното постановление е издадено на 11.12.2019г., т.е. след по-малко от месец след съставянето на АУАН. Това означава, че освен в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, административно – наказващият орган се е произнесъл и в срока по чл.52, ал.1 от ЗАНН.

След собствена служебна проверка на материалите по делото, настоящият съдебен състав счита, че няма допуснати в хода на административно – наказателното производство процесуални нарушения, които да представляват основание за отмяна на НП на формално основание. Между АУАН и в НП е налице съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението. Спазени са изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е разбираемо и ясно описано. Не са ограничени правата на наказаното лице да разбере административно – наказателното обвинение и да организира защитата си. Както в Акта, така и в Наказателното постановление са посочени времето и мястото на проверката и на извършване на нарушението; съдържанието на филма е подробно посочен като картини и лексика; посочена е и визата на филма, както и критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Тези обстоятелства са напълно достатъчни, за да очертаят рамките на конкретното обвинение и да позволят на нарушителя да организира защитата си срещу него. Спазени са и изискванията на ЗАНН за съставяне и връчване на АУАН и НП. Поради това настоящият съдебен състав счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и спорът следва да се разгледа по същество.

Според чл.17, ал.2 от ЗРТ /в сила към 26.07.2019г./ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 от ЗРТ, както и на предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. Съгласно чл.32, ал.5 от ЗРТ СЕМ и Държавната агенция за закрила на детето /ДАЗД/ разработват критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, в съответствие с които се приема споразумението по чл.32, ал.6 от ЗРТ. Критериите се приемат, изменят и допълват от СЕМ, съгласувано с ДАЗД. Според т.26.3. от Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата кинематографични произведения, филми, сериали и други аудиовизуални произведения, които не се препоръчват за деца под 16-годишна възраст се разпространяват в програмите на доставчиците на медийни услуги между 22.00 часа и 6.00 часа и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио – и/или аудиовизуален знак или се идентифицират с визуален предупредителен знак (пиктограма), който се появява след началото на предаването, както и след всяко прекъсване и престоява на екран не по-малко от 60 секунди.

От Удостоверение № ЛРР-02-4-155-01(1) се доказва, че „БТК” ЕАД е доставчик на медийна услуга и адресат на нормата на чл.17, ал.2 от ЗРТ. От свидетелските показания, АУАН, жалбата до СЕМ от 02.08.2019г. (лист 42 от делото) и писмата до СЕМ от „БТК” ЕАД (лист 44 – 45 от делото) и от Национален филмов център (лист 49-50 от делото) се доказва, че на 26.07.2019г. за времето от 16.50 до 18.21 часа по програма ВИВАКОМ АРЕНА на „БТК” ЕАД е бил излъчен филма „Дред”, категоризиран с категория D – „Забранен за лица под 16-годишна възраст”. С оглед категорията на филма „Дред” и на основание т.26.3. от Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата този филм е следвало да се разпространява /излъчва/ в програмите на доставчиците на медийни услуги, вкл. и в програмите на „БТК” ЕАД, във времето след 22.00 часа до 6.00 часа. В случая филмът като е бил излъчен по ВИВАКОМ АРЕНА на 26.07.2019г. преди 22.00 часа, а именно от 16.50 до 18.21 часа, от обективна страна е бил реализиран

съставът на нарушението по чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ /действащи към 26.07.2019г./.

Член чл.17, ал.2 от ЗРТ /в сила към 26.07.2019г./ забранява на доставчиците на медийни услуги да предоставят за разпространение предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по критерии, разработени от СЕМ и Държавната агенция за закрила на детето. Тези критерии се базират на оценка на съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Един от тези критерии е разписан в т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ /действащи към 26.07.2019г./ и се изразява в това, че когато кинематографични произведения, филми, сериали и други аудиовизуални произведения, които не се препоръчват за деца под 16-годишна възраст се разпространяват в програмите на доставчиците на медийни услуги това следва да става във времето между 22.00 часа и 6.00 часа и след ясно обозначение чрез предхождащ ги аудио – и/или аудио-визуален знак или пиктограма, който следва да се появяват след началото на предаването, както и след всяко прекъсване и да е с продължителност /престояване на екрана/ не по-малко от 60 секунди. От тук следва, че са напълно неоснователни исканията на жалбоподателя в АУАН и НП да се сочи кои точно елементи от филма могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на развитието на децата, респ. да се конкретизират възможните проявни форми на потенциално увреждане, което може да причини филмът на децата, тъй като самото му категоризиране с категория D – „Забранен за лица под 16-годишна възраст” и приетите от СЕМ и ДАЗД критерии налагат филма „Дред” да се излъчва в програмите на доставчиците на медийни услуги след 22.00 часа до 06.00 часа. Тук не става въпрос как филмът „Дред” /и с коя своя част/ ще се отрази неблагоприятно на децата и дали ще създаде опасност за тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие, а за това, че като филм, който е забранен за лица под 16-годишна възраст не следва да се излъчва преди 22.00 часа и след 06.00 часа. Именно в излъчването му в часови диапазон пред 22.00 часа и след 06.00 часа се изразява неблагоприятното и увреждащо влияние върху развитието на децата. Дали то ще засегне физическото развитие, психическата зрялост, нравствените устои и/или социалния живот на децата; дали само един или няколко от тези аспекти ще бъдат повлияни е без значение в случая, тъй като сами по себе си Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ /действащи към 26.07.2019г./ съдържат тази оценка на цитираните по-горе опасности и една от тях се състои именно в излъчването на филм, забранен за лица под 16-годишна възраст във времето от 16.50 до 18.21 часа. Именно поради това СРС счита, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че наказващият орган следвало да посочи в какво се изразява опасността от увреждане на някое от алтернативно посочените или кумулативно аспекти от развитието на децата, тъй като самото излъчване на филм, забранен за лица под 16-годишна възраст, преди 22.00 часа е оценено (в Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ, действащи към 26.07.2019г.) като неблагоприятно и създаващо опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Поради гореизложеното е без правно значение и какъв жанр е филмът. Сцените на насилие в него предопределят категоризирането на филма, поради което не е без значение съдържанието на картините и използваната в него лексика. Доколкото точка 26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ /действащи към 26.07.2019г./ не съдържа пряко забрана за филми с насилие, релевираните в тази насока аргументи на жалбоподателя, че насилието не следвало автоматично да се счита за общественоопасно деяние, се явяват ирелевантни. Същевременно тук е местото да се посочи, че не може филм с подобно съдържание като филма „Дред” да се приема за подходящ да се излъчва в светлата част на денонощието и самият факт, че е категоризиран с категория D означава, че именно насилието, натуралистичното представяне на кървави сцени и пр.

89

не следва да се разпространяват неконтролируемо. На следващо място – излъчването преди 22.00 часа на филм, забранен за лица под 16-годишна възраст, може по различен начин да повлияе на всяко отделно лице с оглед неговите индивидуални особености на физика, психика, нравственост и социален живот. Поради това не може да се изисква при нарушение по чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ да се изисква от наказващия орган да конкретизира дали имал предвид нравственото развитие на децата, или съвкупно, и физическото, психическото и/или социалното. В тежест на наказващия орган не е да посочи как използваното съдържание на процесния филм би могло да създаде потенциална опасност от увреждане на физическото, психическото и нравственото здраве на децата (поради което не е и наложително служителите на СЕМ да притежават необходимите познания и компетентност в тази връзка, както иска жалбоподателят), а да се докаже, че филмът е излъчен преди 22.00 часа и че е забранен за лица под 16-годишна възраст, тъй като в това се състои обществената опасност на дънието по чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя да се изследва дали филмът засяга преимуществено детската аудитория. В случая за нарушението е важна потенциалната възможност филм, забранен за лица под 16-годишна възраст, да бъде възприет от тях, когато се излъчва преди 22.00 часа, а не дали и колко точно деца са го гледали. Защото, ако беше вярно това, което в жалбата се опитват да обяснят от „БТК“ ЕАД, то тогава се обезмисля категоризирането на филмите и критериите кои от тях кога могат да се излъчват.

Задължението за категоризиране на филма по възрастов признак и обозначаването му с пиктограма е отделно /самостоятелно/ от задължението филмът с категория D да не се излъчва преди 22.00 часа и съответно след 06.00 часа. Поради това и всички аргументи, развити в жалбата относно категоризацията и гледаемостта на телевизията в други дни са ирелевантни за настоящия правен спор. Административно – наказателното обвинение е толкова подробно и ясно описано, вкл. и чрез болтване на относимата част от нарушената правна норма, че няма как в случая да бъдат поставяни по-високи изисквания към съдържанието на АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на „БТК“ ЕАД, че филма „Дред“ не се препоръчва за деца под 12 годишна възраст и че за него важала т.26.1. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ, тъй като това твърдение не е подкрепено с доказателства, а същевременно е оборено от наличните такива (писмото от Национален филмов център и и виза за разпространение).

Доколкото административната отговорност на юридическите лица /каквото е „БТК“ ЕАД/ е обективна и безвиновна, съдът приема, че нарушението е доказано и от субективна страна като всички аргументи на жалбоподателя за липса на умисъл и вина се явяват неотнормисими в случая.

Процесното нарушение е формално. То е довършено с факта на излъчване на филм /в случая филма „Дред“/ преди 22.00 часа, тъй като това го прави неблагоприятно и създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата съгласно т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. Поради това причиняването на конкретни увреждания у децата не е елемент от фактическия състав на това нарушение и не е необходимо подобно „разследване“, както иска жалбоподателят. В процесния казус е от значение спазването на критериите за излъчване на филм, забранен за лица под 16-годишна възраст, а не настъпването на някакъв неблагоприятен резултат за подрастващите.

Конкретното съдържание на процесния филм и това, че той е бил реално възприет от дете на възраст около 5 години в офис на ВИВАКОМ, не дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че извършеното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. Само защото процесното нарушение е първо по ред за „БТК“ ЕАД не означава, че следва да се

приложи чл.28 от ЗАНН. В случая става въпрос за филм, в който насилието, кръвта, обезобразените лица и разчленените тела, хвърлянето от високи сгради и мъчителното убиване следват едно след друго. Тук не става въпрос за филм с единични подобни сцени, а за такъв, в който те изобилстват. Наред с това и използваната лексика във филма, както и това, че той е бил излъчен много преди 22.00 часа /а не например с начален час, близък до 22.00 часа/ са все обстоятелства, които разкриват достатъчно висока степен на обществена опасност. Поради всичко това случаят не следва да се приема за маловажен и съответно не следва да се прилага чл.28 от ЗАНН.

Съгласно чл.126, ал.4 от ЗРТ /действаща към 2019г./ за нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ „относно децата” на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лева. Според сегашния чл.126, ал.1 от ЗРТ за нарушение на чл.17 от ЗРТ на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лева. Доколкото от извършване на деянието до настоящия момент има промяна в санкционните норми на процесното нарушение като сега административното наказание за нарушение по чл.17, ал.2 от ЗРТ е по-леко /с по-малък минимум и максимум на наказанието/, на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН следва да се приложи сегашната норма на чл.126, ал.1 от ЗРТ и на „БТК” ЕАД да се определи „имуществена санкция” в диапазона от 3000 до 20000 лева.

Смекчаващо отговорността обстоятелство е това, че процесното нарушение е първа проява от този вид за нарушителя. Отегчаващи отговорността обстоятелства са това, че филмът „Дред” съдържа много на брой и натуралистично представени сцени на жестокост /най-общо казано/, това, че филмът е излъчен лятото /по време на лятна ваканция/ много преди 22.00 часа, както и това, че филмът реално е бил възприет от дете на около 5 години в офис на ВИВАКОМ. С оглед на съотношението на смекчаващите към отегчаващите отговорността обстоятелства и тяхната относителна тежест СРС счита, че на „БТК” ЕАД (с оглед нормата на чл.3, ал.2 от ЗАНН) следва да се определи административно наказание над средния и под максималния размер, предвиден в чл.126, ал.1 от ЗРТ, а именно „имуществена санкция” в размер на 15000 лева.

Доколкото определената от съда на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.126, ал.1 от ЗРТ имуществена санкция съвпада като размер с тази, наложена с процесното НП по реда на действащия към 2019г. чл.126, ал.4 от ЗРТ, следва да се потвърди обжалваното Наказателно постановление.

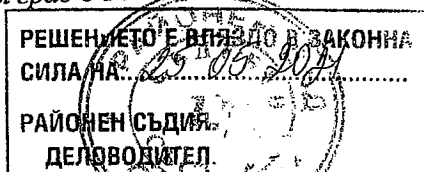
Въпреки изхода на делото, доколкото процесуалният представител на въззиваемата страна не е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова не следва да му бъде служебно присъдено.

Така мотивиран и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-29 от 11.12.2019г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл.126, ал.4, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията, за нарушение на чл.17, ал.2, вр. т.26.3. от Критериите по чл.32, ал.5 от Закона за радиото и телевизията, на „Българска телекомуникационна компания” ЕАД е наложена „имуществена санкция” в размер на 15000 (петнадесет хиляди) лева.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

52

РЕШЕНИЕ

№ 3377

гр. София, 25.05.2021г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Ирина Кюртева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2003** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, подадена чрез юриск. против решение от №20009999/13.01.2021г., постановено по н.а.х.д. №20437/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № РД-10-29/11.12.2019г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на основание чл. 126, ал. 4 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ във вр. с т. 26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. В касационната жалба са наведени оплаквания, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на закона по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал. 1, изр.2 ЗАНН и съществени нарушения на съдопроизводствените правила по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Конкретно се сочи, че неправилно и необосновано СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, тъй като в тях не са посочени място и дата на извършване на нарушението; СЕМ не е определил кои елементи от излъченото съдържание въздействат неблагоприятно или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, както и конкретно кой аспект от развитието на децата е засегнат. Касатора сочи, че решението на СРС е неправилно и необосновано и тъй като, БТК е възприело и използвало категоризацията на филма от международния източник и база данни <https://www.imdb.com/>,

където за Европа и по-конкретно за Франция филмът е обозначен с категория за произведения, които не се препоръчват за деца под 12-годишна възраст. Оспорва се изводът на СРС, че нарушението не е маловажно и не следва да се прилага чл.28 ЗАНН. Твърди и че размера на наложената имуществена санкция не е справедлив и с оглед сега действащата разпоредба на чл.126, ал. 1 ЗРТ, предвиждаща имуществена санкция от 3 000 до 20 000лв. Иска се да бъде отменено решението на СРС, както и потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно – да се намали размера на имуществената санкция.

В съд.з. касационният жалбоподател „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, чрез юриск. поддържа жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Съвет за електронни медии /СЕМ/, чрез юриск. в съд.з. и и с представени писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. При извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационният съд прие следното:

Според фактическите установявания на Софийския районен съд, чиято задължителност се цени съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, на 05.09.2019 г. инспектори в Съвета за електронни медии, след преглед на запис на телевизионна програма Виваком Арена /VIVACOM ARENA/ са установили, че на 26.07.2019г. от 16:50:04ч. до 18:21:47ч. е излъчен игралният филм „Дред“. Преди филма в 16:50:04ч. излиза на екран предупредителен надпис „12 Тази програма не се препоръчва за лица под 12-годишна възраст“ и текст зад кадър „Препоръчителен родителски контрол. Тази програма не се препоръчва за деца под 12-годишна възраст“. Съгласно информация от Националния филмов център за категоризация на кинематографичното произведение, виза №1210090125, валидна до 12.04.2026г. на филма „Дред“ е с категория „D“ или – „Забранен за лица под 16-годишна възраст“.

По случая бил съставен АУАН № НД-01-35/18.11.2019г. от старши инспектор в СЕМ срещу „БТК“ ЕАД за това, че като доставчик на медийни услуги в нарушение на чл.17, ал.2 ЗРТ е допуснал разпространение на предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ.

Въз основа на АУАН № НД-01-35/18.11.2019 г. при идентична фактическа обстановка и след обсъждане на подаденото от „БТК“ ЕАД възражение, е издадено № РД-10-29/11.12.2019г. от председателя на СЕМ, с което на основание чл.126, ал.4 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 ЗРТ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на „БТК ЕАД. По съществото на

спора е счел, че с НП дружеството било законосъобразно санкционирано за извършено от обективна страна нарушение по чл.17, ал.2 ЗРТ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ. Въззивният съд е преценил, че нарушението не е маловажно по чл.28 ЗАНН; както и че с оглед обществената опасност на деянието, размера на наложената имуществена санкция е справедлив и при новата разпоредба на чл.126, ал.1 ЗРТ. С тези мотиви е потвърдил НП изцяло.

По съществуващата на касационната жалба, настоящият съд съобрази следното:

Съгласно чл.17, ал.2 ЗРТ, в редакцията ѝ към извършване на вмененото нарушение и издаване на НП, доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или представяне за разпространение на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ. Съгласно тези Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, и в частност т.26.3 от тях, кинематографични произведения, филми и сериали, които не се препоръчват за деца под 16-годишна възраст, се разпространяват в програмите на доставчиците на медийни услуги между 21.00 и 6.00 часа. За нарушение на разпоредбата на чл.17, ал.2 ЗРТ относно децата, на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 15 000 лв. до 30 000 лв. на основание чл.126, ал.4 ЗРТ, в редакцията му към момента на издаване на НП.

Към настоящия момент аналогично на горното задължение е въведено с новата разпоредба на чл.17а, ал.1 ЗРТ, в сила от 22.12.2020г., съгласно която доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Съгласно ал.3 на чл.17а ЗРТ, във връзка с прилагането на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително БНТ и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Съгласно §57, ал.2 от ПЗР на ЗРТ, до влизането в сила на Кодекса за поведение се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по отменената ал. 5 на чл. 32. Към настоящия момент за нарушение на чл.17а, ал.1 ЗРТ, съгласно чл.126, ал.4 ЗРТ на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 15 000 до 30 000 лева. Т.е. неправилен е извода на СРС, че е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН.

Относно Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, които се приемат, изменят и допълват от Съветът за електронни медии, съгласувано с Държавната агенция за закрила на детето, съдът намира, че те са показателите, по които се оценява съответствието на програмите и техните елементи (аудио-визуални предавания, радиопредавания, различни форми на търговски съобщения и други елементи от програмното съдържание) с

изискването на разпоредбата на чл.17а ЗРТ с цел защита на правата и интересите на децата през цялото времетраене и съдържание на програмите. Решението на СЕМ, с което се приемат тези критерии, представлява акт с превантивен ефект, засягащ интересите на доставчиците на медийни услуги, които следва при осъществяване на дейността си да съобразяват приетите от регулатора Критерии. Чрез тях се осигурява от една страна – предварителна самооценка от страна на субектите по чл. 17, ал. 2 и чл. 17а от ЗРТ, а от друга – текуща и последваща оценка от страна на медийния регулатор във връзка с осъществявания от него контрол. Критериите конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, като представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с посочената норма. Същите улесняват и подпомагат регулаторния орган и медийните доставчици при изпълнение на задълженията им, произтичащи от тези законови разпоредби, като осигуряват постигане на заложените в закона цели.

Във връзка с горното, доколкото съгласно т.28 от Критериите за оценка, с оглед защитата на децата от съдържание, което създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и/или социално развитие на децата, при предоставянето за разпространение на аудиовизуални произведения/филми, доставчиците на медийни услуги имат предвид категоризацията на филма съгласно чл.37, ал.4 от Закона за филмовата индустрия /в случая категория D – забранен до 16-годишна възраст/, следва да се сподели извода на СРС, че е неоснователно възражението на касатора, че в АУАН и в НП е следвало да се посочи конкретно кои точно елементи от филма въздействат неблагоприятно или създават опасност от увреждане на развитието на децата, и да се конкретизират възможните проявни форми на това увреждане. Правилен е и извода, че релевантна за вмененото нарушение е категорията на филма по чл. 37, ал.4 от Закона за филмовата индустрия, определена от Националната комисия за категоризация-НФЦ, като съгласно получената виза за разпространение на филма на голям екран през 2012г. той е с категория D – забранен до 16 години, а не както е бил означен от касатора – забранен до 12 години. Определената от Националната комисия за категоризация за филма категория е подлежала на оспорване по реда на чл.37, ал.6-9 от ЗФИ, и решението за това е влязло в сила, не може да се преразглежда в настоящото производство.

Неоснователно е възражението на касатора, че АУАН и в НП не е посочена конкретна дата на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че филмът „Дред“ е излъчен на 26.07.2019г., от 16:50:04ч. до 18:21:47ч., т.е. нарушението е извършено тогава; а 05.09.2019г. е посочена като дата на установяването му.

Правилен е и изводът на СРС, че в случая не са налице обстоятелства които да определят нарушението като маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН, доколкото той не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от обичайна такава на този вид нарушения. Твърдените факти, че нарушението е първо за касатора и за по-ниската гледаемост на програмата са основание да се наложи наказание в минимално предвидения от закона размер. В случая чл. 126, ал. 4 ЗРТ, както в редакцията му към извършване на нарушението и издаването на НП, така и към настоящия момент, предвижда минимален размер на имуществената санкция за това нарушение от 15 000лв., в който е

34

наложена на кастора.

Въз основа на изложеното, настоящата инстанция споделя извода на въззивния съд, че с излъчването по програма „Виваковм Арена“ на 26.07.2019 г. в интервала от 16:50:04 ч. до 18:21:47 ч. на игралния филм „Дред“, „БТК“ ЕАД е нарушило чл.17, ал.2 ЗРТ /чл.17а, ал.1 ЗРТ към настоящия момент/ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ, за което законосъобразно на този доставчик на медийни услуги с НП № РД-10-29/11.12.2019 г. на председателя на СЕМ е наложена имуществена санкция по чл.126, ал.4 ЗРТ в нормативния ѝ минимум от 15 000 лв.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, настоящата инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. При дължимата се по реда на чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и правилно. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея въззивно решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20009999 от 13.01.2021 г. по НАХД №20437/2019г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 10 състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

